

Προοπτική

Αρ. φύλλου 1

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Ιούλιος 2020

ΝΙΑ CARPATIA

7 χώρες

Λιθουανία
Πολωνία
Σλοβακία
Ουγγαρία
Ρουμανία
Βουλγαρία
Ελλάδα

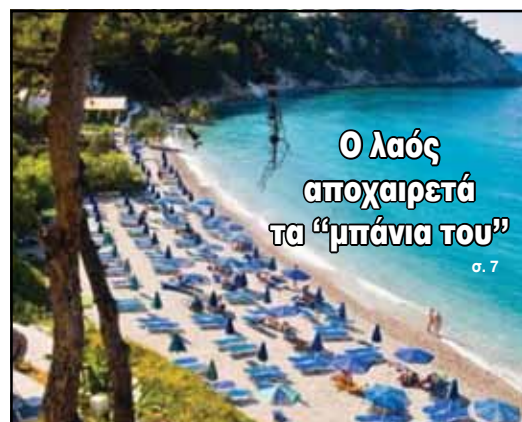

Η μεγάλη ευκαιρία της Θεσσαλονίκης

σ. 6

Προστατεύουμε και αξιοποιούμε τον πολιτιστικό πλούτο
σ. 2+8

Ο λαός
αποχαιρετά
τα "μπάνια του"

σ. 7

Σκληρή
αντιλαϊκή επίθεση
από την συμμαχία
δεξιού και
ακροδεξιού
λαϊκισμού

σ. 3

Συνέντευξη με τον Αλέκο Δαμιανίδη

“ Χρειάζονται νέες πολιτικές δυνάμεις, νέοι άνθρωποι... κάποιοι πρέπει να ξεκινήσουν, οι επαναστάσεις έτσι γίνονται ”

σ. 4+5+7

της σύνταξης...

ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΜΜΟΝΗ

Οι συστημικές αντιθέσεις επιδεινώνονται, προκαλώντας διεθνώς μια παραμένουσα κρίση, κοινωνική, οικονομική, πολιτική: Εμβραθυνόμενες χωρικές και ταξικές ανισότητες, αναντίκριστη χρηματοπιστωτική υπερσυσσώρευση και επάλληλοι κύκλοι συγκεντροποίησης σε ολιγοπώλια, ένας διαμορφούμενος, νέος διπολισμός μεταξύ Δύσης και Ανατολής που οξύνει τις αντιπαραθέσεις και τις συγκρούσεις, ειδικότερα στην ευρύτερη περιοχή μας, περιβαλλοντική κρίση.

Από την άλλη η έξαρση των επιστημών και της τεχνολογίας, η δυνατότητα της οικουμενικοποίησης των κοινωνικών αγώνων, η πεποίθηση ότι η "ιστορία επέστρεψε", με δυσκολίες μα και με νέες προοπτικές.

Σε αυτήν την ιδιαιτέρως γόνιμη συγκυρία, που διευρύνει χάσματα αλλά και δείχνει διεξόδους, συγκροτεί απειλές και δημιουργεί ευκαιρίες, η Ελλάδα χωλαίνει και προχωρά «μονόπλευρα», με μια συντηρητική, νεοφιλελεύθερη εμμονή και την ουσιαστική ανυπαρξία ρεαλιστικής, συνάμμα ριζοσπαστικής, προοδευτικής αντιπρότασης. Το κενό πολιτικής εκπροσώπησης των λαϊκών τάξεων βαθαίνει και χάσκει επικίνδυνα.

Οι δύσκολοι καιροί πολλά γεννούν, μικρά και μεγάλα, ευοίωνα αλλά και δυσοίωνα. Ένα από αυτά, μικρό μα ευοίωνο, είναι η «Προοπτική», το παρόν πρώτο φύλλο μιας περιοδικής παρέμβασης που φιλοδοξεί να λειτουργήσει ως ένας ακόμα καταλύτης των απαραίτητων πολιτικών εξελίξεων στη χώρα μας, στρατεύοντας τη γνώση και την τόλμη μας σε μια πορεία αναγέννησης.

Ευελπιστούμε να πορευτούμε μαζί, όχι όσο γίνεται, μα όσο είναι αναγκαίο!

Πρώτη σελίδα...

Στη βασική φωτογραφία της πρώτης σελίδας διακρίνεται στο βήμα ο Γρηγόρης Ζαρτιάδης. Η λήψη έγινε κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης για τη Via Carpatia στην Θεσσαλονίκη (βλ. σχετικό ρεπορτάζ του Περικλή Τράιου στη σελίδα 6) στην οποία παραβρέθηκαν οι προξενικές αρχές των εμπλεκόμενων χωρών και της Τουρκίας, καθώς και εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της κυβέρνησης και βουλευτές.

Το ΑΠΘ για τα αρχαία της Βενιζέλου... ΗΜΕΡΙΔΑ: ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

Οι κοσμήτορες οκτώ σχολών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Θεολογικής, Καλών Τεχνών, Νομικής, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, Παιδαγωγικής, Πολυτεχνικής, Επιστημών Υγείας και Φιλοσοφικής) διοργάνωσαν την Πέμπτη 2 Ιουλίου στο Κέντρο Διάδοσης Επιστημών και Μουσείο Τεχνολογίας NOESIS την ημερίδα με θέμα «Μετρό και Αρχαιότητες

στη Βενιζέλου: Προκλήσεις και Λύσεις».

Η πρωτοβουλία αυτή ήλθε ως συνέχεια του ψηφίσματος που είχε εκδώσει η Σύγκλητος του ΑΠΘ στο οποίο υπογραμμιζόταν η ανάγκη «προσεκτικής και τεκμηριωμένης τοποθέτησης των αρμοδίων θεσμών».

(Για το ζήτημα των αρχαίων βλ.

και το ρεπορτάζ της Ναυσικάς Σωτηρίου στη σελίδα 8).

Έρχεται σκληρός χειμώνας

Η κυβέρνηση θριαμβολογεί και θεωρεί τις εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με αφορμή και τον covid και τα ενδοευρωπαϊκά οικονομικά μέτρα που ανακοινώθηκαν ως επιτυχία.

Αλλά όλα δείχνουν ότι πρόκειται για νέο «καμουφλαρισμένο» μνημόνιο.

Η εκτίμηση των λαϊκών τάξεων είναι ότι ο χειμώνας που έρχεται θα οδηγήσει ακόμη μεγαλύτερα τμήματα του πληθυσμού στην κοινωνική περιθωριοποίηση,

τον κοινωνικό αποκλεισμό, στην φτώχεια και την εξαθλίωση.

«Μετωπικά»...

Συνεχίζονται οι πρωτοβουλίες και οι διεργασίες της Σοσιαλιστικής Προοπτικής, διαδικτυακά και δια ζώσης με στελέχη άλλων πολιτικών χώρων, για πιθανές μετωπικές συνεργασίες...

On tour...

Αλληπάλληλες εξορμήσεις σε πόλεις της Ελλάδας πραγματοποιούν κλιμάκια στελεχών της Σοσιαλιστικής Προοπτικής εν όψει της διοργάνωσης της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης του κόμματος στην Θεσσαλονίκη στα τέλη Σεπτεμβρίου...

Σοσιαλιστική Προοπτική
www.sopro.gr

Παρασκευή 25
και Σάββατο 26
Σεπτεμβρίου θα
πραγματοποιηθεί η 3η
Πανελλαδική Συνδιάσκεψη
της Σοσιαλιστικής
Προοπτικής στην Θεσσαλονίκη. Οι δύο προηγούμενες πραγματοποιήθηκαν στον Βόλο.

Προοπτική

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση πολιτικής ενημέρωσης
Γραβιάς 28 (γωνία Β. Όλγας) Τ.Κ. 546 45, Θεσσαλονίκη
τηλ. 2310 887.722

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
το Ε.Γ. της Σοσιαλιστικής Προοπτικής

Συνδρομές ετήσιες

Ιδιωτών 0,01€

Φωτο:

Σχεδιασμός εντύπου

"ΤΕΧΝΟΓΡΑΦΗ", Ολύμπου 61, τηλ. 2310 288.322

Εκτύπωση: "OFFSET PRINT"

ΟΛΕΘΡΙΑ Η ΔΕΞΙΑ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΗ

Τραγικές συνέπειες για τη Χώρα και το Λαό

Συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την εκλογική νίκη της ΝΔ και του κ. Μητσοτάκη. Φαίνεται πως η επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ να συνταχθεί με το μπλοκ των μνημονιακών δυνάμεων και να υπογράψει το τρίτο μνημόνιο συνέβαλε αποφασιστικά στην υποβάθμιση των λαϊκών αντιδράσεων, στην επικράτηση πεσιμιστικών αντιλήψεων του τύπου ότι “τίποτε δεν γίνεται και όλοι ίδιοι είναι”, που τελικά οδήγησαν στην ήττα και την επαναφορά στην εξουσία φθαρμένων πολιτικών οι οποίοι κατά τη διάρκεια της κρίσης συνέδεσαν την προσωπική τους πολιτική επιβίωση με τα μνημόνια και τις πολιτικές του κ. Σόϊμπλε.

Του Σπύρου Κότσια

Επιχειρώντας έναν απολογισμό του Κυβερνητικού έργου θα διαπιστώσουμε ότι η Κυβέρνηση δέσμια του νεοφιλελεύθερου δογματισμού της και των ακροδεξιών αντιλήψεων πολλών στελεχών της απέτυχε παταγωδώς να εκπληρώσει βασικές προεκλογικές υποσχέσεις της. Από το 4% ανάπτυξη στην οικονομία, τον υποσχεθέντα καταιγισμό επενδύσεων, μέχρι την εξωτερική πολιτική και την αποκατάσταση του κύρους των θεσμών. Αντίθετα εκμεταλλευόμενη και την πανδημία μείωσε μισθούς, ενώ προχώρησε στη νεοφιλελεύθερης έμπνευσης αναδιανομή του εισοδήματος αυξάνοντας τις φοροαπαλλαγές των υψηλών εισοδημάτων και μειώνοντας τα επιδόματα των φτωχών. Η επιλογή αυτή είχε ως αποτέλεσμα να επιβραδυνθεί η ανάπτυξη, η οποία μετατράπηκε σε ύφεση βοηθούσης και της πανδημίας.

Ο μύθος του νέου Μωυσέως, που γλύτωσε το λαό του από τα δεινά του covid 19, τον οποίον φιλοτέχνησαν τα φιλικά προς την Κυβέρνηση ΜΜΕ δεν φαίνεται να εξακολουθήσει για καιρό να αποπροσανατολίζει τους Έλληνες από τα μεγάλα προβλήματα που θα αντιμετωπίσουν σύντομα, εξαιτίας της γεμάτης από ιδεοληψίες Κυβερνητική Πολιτική. Τα δύσκολα έπονται για τον Μωυσή, αφού δεν πήρε εμπροσθοβαρή μέτρα προκειμένου να περιορίσει την ύφεση και να προστατεύσει τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους εργαζόμενους και την μικρομεσαία επιχειρηματικότητα.

Όσον αφορά την εξωτερική πολιτική η κατάσταση για την Κυβέρνηση είναι εξίσου δύσκολη. Αφού κατάπιε αμάσητη τη συμφωνία των Πρεσπών, με τους γιαλατζή «Μακεδονομάχους» να έχουν βάλει την ουρά κάτω από τα σκέλια, δήλωσε, δια του Πρωθυπουργού, ότι ακολουθεί πιστά και στηρίζει την πολιτική του Αμερικανού Προέδρου, χωρίς να θέσει κανέναν όρο που να εξυπηρετεί τα ελληνικά συμφέροντα. Ανέναντι στον κ. Ερντογάν ακολουθεί μια πολιτική ενδοτισμού και υποχωρητικότητας, η οποία ενισχύει την τάση αδιαλλαξίας που επιδεικνύει ο Τούρκος Πρόεδρος. Τη στιγμή που η Άγκυρα απειλεί με θερμό επεισόδιο ο κ. Μητσοτάκης δηλώνει έτοιμος για έναν εφ' όλης της ύλης διάλογο, τινάζοντας στον αέρα την μέχρι τώρα θέση όλων των Κυβερνήσεων της Μεταπολίτευσης ότι το μόνο θέμα που αναγνωρίζει η Ελλάδα είναι η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας. Το βαρύ κλίμα στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις ήρθε να επιβαρύνει η απόφαση Ερντογάν να μετατρέψει την Αγία Σοφία σε τζαμί από μουσείο που ήταν μέχρι σήμερα.

Η αδυναμία της Κυβέρνησης να παρουσιάσει σε όλους τους το-

Η θέση μας

Η Σοσιαλιστική Προοπτική στέκεται απέναντι σε αυτού του είδους τη διακυβέρνηση, την καταγγέλλει και καλεί όλους τους δημοκρατικούς πολίτες και τις προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις να ξεσηκωθούν και να την ανατρέψουν. Όσα μέτρα και αν πάρει ο κ. Μητσοτάκης και η Κυβέρνηση για να περιορίσουν την λαϊκή κατακραυγή, να είναι σίγουροι ότι θα καταρρεύσουν σαν χάρτινος πύργος όταν αυτή ξεσπάσει.

μείς θετικό έργο την οδηγεί σε ενέργειες καθαρά αντιδημοκρατικές που θυμίζουν άλλες εποχές και βυθίζουν την πολιτική ζωή σε έναν ατέλειωτο βουρκότοπο. Η εντεινόμενη αστυνομική βία, η ψήφιση νόμων που βρίσκονται στα όρια της Συνταγματικής Νομιμότητας, ενώ σε μερικές περιπτώσεις δείχνουν να την ξεπερνούν, όπως ο Νόμος Χρυσόχοϊδη για τον περιορισμό του συνταγματικού δικαιώματος των συναθροίσεων, η προσπάθεια συγκάλυψης του ρόλου πολιτικών προσώπων στο σκάνδαλο NOVARTIS, οι διώξεις εναντίον πολιτικών αντιπάλων, στη συγκεκριμένη περίπτωση φαίνεται πως ο κ. Μητσοτάκης βρήκε το καλό οικογενειακό του παρελθόν, το μαύρο στην παιδεία και οι εξελίξεις στον πολιτισμό, αποτελούν μερικά παραδείγματα της ακολουθούμενης πολιτικής.

Λήμνος 19.07.2020

«Φοβούμαι πως θα αποδειχθεί ο χειρότερος» Η χώρα είναι σε πλήρη

Ο πρώην υπουργός Αλέκος Δαμιανίδης προβλέπει αδιέξοδο της κυβέρνησης και προσωπική αποτυχία του πρωθυπουργού και σαφώς χειρότερες καταστάσεις για τον πολύ λαό.

Συνέντευξη στην Ναυσικά Σωτηρίου

Μια δεκαετία οικονομικής κρίσης, πολιτικής περικοπών και αποδυνάμωσης της χώρας σε όλα τα επίπεδα, τώρα προέκυψε και η πανδημία, θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για χειρότερες καταστάσεις;

Ναι, ήταν που ήταν το πρόβλημα στην οικονομία τα τελευταία χρόνια, τώρα έχει προστεθεί και ο κορωνοϊός. Οπότε διπλό το κακό. Απλώς αυτή η χώρα έχει την ατυχία, όταν έχει ένα πρόβλημα να της προστίθεται κι ένα δεύτερο. Της προστέθηκε και ο κ. Μητσοτάκης ως πρωθυπουργός αυτής της χώρας και φοβούμαι πως θα αποδειχθεί ο χειρότερος πρωθυπουργός της Ελλάδος. Το ζήτημα είναι ότι εδώ θα προκύψουν προβλήματα σοβαρά τα οποία θα αποτυπωθούν σε χρήμα κάποια στιγμή. Ποιος θα πληρώσει το μάρμαρο. Αυτό είναι ένα μεγάλο ζήτημα. Ως συνήθως το πληρώνει ο Λαός και φοβούμαι, πως πάλι ο Λαός θα το πληρώσει, διότι αυτοί οι οποίοι κερδοσκοπούν, αυτοί οι οποίοι έχουν τις μεγάλες επιχειρήσεις κι έχουν τεράστια κέρδη, αυτοί τα λεφτά τους δεν τα κρατούν στην Ελλάδα, τα έχουν σε offshore εταιρίες και ξένες τράπεζες. Οπότε αρχίζουμε και πάλι από την αρχή. Μας κόψανε τους μισθούς τις συντάξεις, υπήρξε ορυμαγδός του κοινωνικού χώρου και στο τέλος θα κληθούμε πάλι να πληρώσουμε. Αυτά τα χρήματα που μοιράζει ο κ. Μητσοτάκης ως αναδρομικά, ως ενισχύσεις κάνοντας κάποια κοινωνική πολιτική, δε μας είπε ποτέ από πού τα παίρνει και πως θα αποπληρωθούν. Αυτό τουλάχιστον

δεν το έχω καταλάβει. Εγώ νομίζω ότι αυτήν τη στιγμή είμαστε σε πλήρη αδιέξοδο διότι όταν το κεφάλαιο έχει το πάνω χέρι τότε εμείς οι υπόλοιποι απλώς γινόμαστε απλοί θεατές κι έτσι οι κερδοσκόποι και η πλουτοκρατία θα προχωρήσει πάλι προς τα εμπρός. Είμαστε υποταγμένοι στο κεφάλαιο, και δυστυχώς δεν το έχει συνειδητοποιήσει ο πολύς λαός σε τέτοιο βαθμό τουλάχιστον, ώστε να αντιστέκεται και να πολεμάει κι έτσι έχουμε επανάληψη του ίδιου σκηνοικού και των ίδιων δεδομένων. Άρα προετοιμαζόμαστε για σαφώς χειρότερες καταστάσεις.

Εγώ φοβούμαι ότι θα είναι τόσο χειρότερες που δε θα μπορεί να υπάρξει αποκατάσταση τουλάχιστον για πολλές δεκαετίες.

Που εντοπίζετε εσείς το βασικότερο πρόβλημα της χώρας τα τελευταία χρόνια;

Καταρχήν πρέπει να παραδεχθούμε ότι αυτό που λέγεται άρχουσα τάξη, αυτοί οι οποίοι είχαν την ευχέρεια να πλουτίζουν με παράνομο τρόπο, το παραεμπόριο, την παραοικονομία, όλα αυτά συνεχίζουν να υπάρχουν και να βασιλεύουν. Δε μπορεί να υπάρχει σωστή οικονομική πολιτική με τέτοια νοοτροπία και με τέτοιες σκοτεινές υποθέσεις. Διαβάζω τον

τελευταίο καιρό, ότι είναι μπλεγμένοι, αρεοπαγίτες, δικαστές, οι "πάντες". Επομένως όπως θα έλεγε και ο γνωστός συγγραφέας, Α. Σαμαράκης «Ζητείται Ελπίς».

Υπάρχει κρίση του κομματικού συστήματος, αδυναμία του πολιτικού προσωπικού ή πρόβλημα πολιτικού οραματισμού και σχεδιασμού;

Νομίζω ότι όλα αυτά συνυπάρχουν καθότι η γενεσιουργός αιτία, αυτό που δημιουργεί όλα αυτά τα προβλήματα συνίσταται στο ότι είναι έτσι δομημένη η κοινωνία ή αν θέλετε η οικονομία της χώρας που όποιος πολιτικός και αν έρθει στην εξουσία θα

Πολύς λόγος γίνεται για την οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας με εστίαση στον πρωτογενή τομέα, τι θεωρείτε ότι παραλείψαμε ή δεν κάναμε έως τώρα σωστά και τι πρέπει να κάνουμε στο μέλλον για να επανακάμψουμε σε αυτόν τον τομέα η χώρα;

Σ' αυτή τη χώρα ειδικά στα χρόνια της δικτατορίας, όλο το βάρος έπεσε στον βιομηχανικό τομέα, τον μη αγροτικό βιομηχανικό τομέα. Και ξοδεύτηκαν δισεκατομμύρια δραχμές τότε αλλά και μετά, κι εκείνοι οι οποίοι τα σκεφτήκαν αυτά, δεν είχαν όραμα, ή δεν είχαν γνώση το πώς ζούνε και του τι πρέπει να κάνουν. Διότι σε μια χώρα η οποία είναι, λόγω της θέσης της, λόγω του κλίματος, λόγω των πολλών ποταμών που μπορούν και αρδεύουν τα πάντα, αντί να γίνουν επενδύσεις στον αγροτικό τομέα με επιστημονικό τρόπο καταντήσαμε να τρώμε το

μάτρες το χειμώνα από την Ολλανδία. Τώρα κάτι γίνεται αλλά πέρασαν και 50 χρόνια από τότε, δεν έγιναν επενδύσεις σωστές σ' αυτόν τον χώρο. Οπότε πρέπει να δούμε το ζήτημα καλύτερα, πολύ προσεκτικά και με ιδιαίτερα επιστημονικό τρόπο.

Αγρότης γίνεται στην Ελλάδα όποιος δεν έχει μάθει γράμματα, ενώ έχουμε χιλιάδες γεωπόνους οι οποίοι όμως δεν έχουν στήριξη, δεν διατίθενται κεφάλαια σ' αυτούς τους ανθρώπους για να πραγματοποιούν επενδύσεις σοβαρές. Δίνονται βέβαια σε κάποιους που έχουν τα μέσα και τα έξω, αλλά αυτό δεν είναι πολιτική, αλλά ρουσφετολογία. Πέρα από τον αγροτικό είναι ο τομέας του Τουρισμού ο οποίος καλύπτει μεγάλη γκάμα, δεν είναι μόνο το που θα πάνε να κάνουν τα μπάνια τους οι τουρίστες, είναι ο ορεινός τουρισμός, ο τουρισμός και στις άλλες πόλεις της χώρας μας (εκτός Λεκανοπεδίου) να γνωρίσουν οι ε-

“από κράτο

πισκέπτες όλη την Ελλάδα, με την ανάλογη διαφήμιση για την ενημέρωση του ξένου περιηγητή.

Ο τουρισμός στην Ελλάδα θα μπορούσε να είναι δακτυλοδεικτούμενος σε παγκόσμιο επίπεδο. Δε μπορείς να κάνεις τουριστική πολιτική και να μην ενδιαφέρεσαι πως γίνε-

«...ρος πρωθυπουργός» ...ς αδιέξοδο

“ η Ελλάδα
ανήκει
στους Έλληνες ”

εκφυλισθεί χωρίς να το καταλάβει. Ακόμα και ο γίγας Α. Παπανδρέου – βέβαια ενέσκηψε και το πρόβλημα της υγείας και εκεί λίγο χάλασαν τα πράγματα- αλλά πολεμήθηκε με τον πιο άγριο τρόπο και, δυστυχώς, συσπειρώθηκε με την δεξιά και η ελληνική αριστερά εναντίον του. Και κάπου στο τέλος χάθηκε το παιχνίδι. Ή η διαδοχή δεν ήταν αντάξια του Α. Παπανδρέου τότε για να χειρισθεί ανάλογα τα πράγματα. Εν πάση περιπτώσει εκείνο που έχει σημασία είναι ότι δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι το πράγμα. Χρειάζονται νέες πολιτικές δυνάμεις, νέοι άνθρωποι, άνθρωποι οι οποίοι γνωρίζουν την πραγματικότητα κι έχουν επιστημονική κατάρτιση και βέβαια αυτό να απλωθεί σε όλα τα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας για να μπορέσουν σιγά σιγά να συνειδητοποιήσουν όλοι που είναι το συμφέρον τους και τι πρέπει να κάνουν. Δεν είναι εύκολη πορεία, είναι πάρα πολύ δύσκολη και ίσως να είναι και μακροχρόνια. Απλώς εμείς πρέπει να παλέψουμε ως πρωτεργάτες. Κάποιοι πρέπει να ξεκινήσουν, οι επανα-

στάσεις έτσι γίνονται.

Ο χώρος της δημοκρατικής παράταξης είναι κατακερματισμένος, υπάρχει πρόβλημα ηγεσίας και προσωπικών φιλοδοξιών ή πρόβλημα πολιτικού προσανατολισμού και συγκεκριμένων πολιτικών στοχεύσεων;

Είναι αναπόφευκτο να υπάρχουν φιλοδοξίες προσωπικές. Είδαμε κι ανθρώπους που δεν τους γνώριζε κανείς, ωστόσο ήθελαν να ηγηθούν σε αυτήν τη χώρα. Αυτό έτσι κι αλλιώς υπάρχει. Αλλά όταν υπάρχουν διαδικασίες, εάν δηλαδή λειτουργήσουν τέτοιες διαδικασίες όπου αυτοί οι οποίοι θα συμμετέχουν να μπορούν με δημοκρατικό τρόπο, αλλά ιδιαίτερα υπεύθυνο, να αναδείξουν εκείνα τα πρόσωπα τα οποία θα καθοδηγήσουν και θα οδηγήσουν σε μία επιτυχή πορεία, τότε νομίζω πως όλα θα μπορούνε να πάνε κατ' ευχήν. Δε μπορεί η δεξιά με 40% στην καλύτερη κατάσταση της να κυβερνά εκατό χρόνια αυτήν τη χώρα με μερικά διαλείμματα από τη δημοκρατική παράταξη. Θα πρέπει να συσπειρωθούν οι δημοκρατικές δυνάμεις. Όποιος θέλει να προσφέ-

Γεννήθηκε στο Δόμιο Σερρών, από πολύτεκνη οικογένεια. Κάθε μέρα περπατούσε 6χλμ για να φοιτήσει στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου στο Ροδολίβος. Τις τελευταίες τάξεις φοίτησε στο Γυμνάσιο της Ν. Ζύχνη από όπου πήρε το απολυτήριο. Εισήχθη στη Νομική Σχολή του ΑΠΘ, και εργάστηκε ως δικηγόρος.

Ο Αλέκος Δαμιανίδης υπήρξε ιδρυτικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ και για 23 συνεχή χρόνια από το 1977 ως το 2000 εκλεγόταν βουλευτής Σερρών, ενώ από το 1995-96 διετέλεσε υφυπουργός Γεωργίας κατά την τελευταία κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου. Υπήρξε Γραμματέας Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

Σήμερα απέχει από την πολιτική σκηνή και ασχολείται με την καλλιέργεια της γης, για λόγους απασχόλησης και αυτάρκειας.

ρει σ' αυτήν τη χώρα θα πρέπει να σκεφτεί έτσι. Αν δεν σκεφτεί έτσι κοροϊδεύει τον ίδιο του τον εαυτό. Και δυστυχώς αυτό, αν εξαιρέσουμε τον τρόπο που μίλησε ο Α. Παπανδρέου στις καρδιές των Ελλήνων και έβαλε ένα πανεθνικό, παλλαϊκό ζήτημα και μια εξόρμηση που πραγματικά πέρασε από τη μια ως την άλλη άκρη της Ελλάδας και όχι μόνο, δεν υπήρξε άλλη φορά στον δημοκρατικό χώρο. Κάποιοι έχουν

την πολυτέλεια να λένε πως είναι αρχηγός ενός κόμματος, έχουμε γνωρίσει πολλούς τέτοιους αρχηγίσκους, αλλά τι να τους κάνουμε τέτοιους ηγετίσκους. Θέλουμε ηγέτη τον Λαό και έναν τιμονιέρη που να τον οδηγεί με υπεύθυνο τρόπο.

Η Ε.Ε. και στην περίπτωση της πανδημίας, αλλά και σε ζητήματα γεωστρατηγικής φύσεως στα σύνορά μας φαίνεται να αντιδρά σπασμωδικά και χωρίς συγκεκριμένο σχέδιο αλληλεγγύης, έχει μια τέτοια πολιτική συμπεριφορά μέλλον;

Νομίζω ότι η ΕΕ έχει χρεοκοπήσει στη συνείδηση των ευρωπαίων πολιτών. Κυρίως των λαών όπως είναι ο ελληνικός και άλλοι μεσογειακοί. Ιδίως εμάς μας συμφέρει να τελειώνει αυτή η ιστορία. Δε μπορεί εμείς να παράγουμε αυτό που κρατάει στη ζωή τον άνθρωπο και να είμαστε φτωχοί, κι αυτοί που παράγουν τροχούς και “μερσεντές” αυτοκίνητα, να κρατάνε τα ηνία της Ευρώπης. Θεωρώ ότι πρέπει να συνειδητοποιηθεί αυτό κατ' αρχήν από τους μεσογειακούς λαούς και να κατευθύνουν αυτοί οι ίδιοι οι λαοί τους ηγέτες τους προς αυτήν την κατεύθυνση, προς αυτόν τον στόχο, για να τελειώσουμε με τους θόρειους Ευρωπαίους. Αυτοί δε θέλουν το καλό της Ευρώπης, διότι άλλες ήταν οι αρχές με τις οποίες ξεκίνησε η τότε ΕΟΚ όταν αυτή υπογρά-

...ς κι ίνεται”

ται η επεξεργασία των διάφορων ανακυκλούμενων συσκευών. Πρέπει να ανεβάσουμε το πολιτιστικό μας επίπεδο σ' αυτόν τον χώρο.

Η ύπαιθρος χώρα βρίσκεται αντιμέτωπη με το πρόβλημα της ολιγανθρωπίας και της έλλειψης εργατικών χεριών. Τι θα μπορούσε να

γίνει άμεσα για να αναζωογονηθούν οι αγροτικές περιοχές;

Θλιβερή η κατάσταση. Σε κάθε χωριό της Ελλάδας μπορούν να παραχθούν τόσα προϊόντα, η ελληνική ύπαιθρος έχει όλες τις προϋποθέσεις για την αγροτική ανάπτυξη, υπάρχουν φαράγγια και ποτάμια, φυσικές ομορφιές της χώρας μας, που μπορούν να αξιοποιηθούν τουριστικά, αλλά δεν υπάρχει καμιά υποδομή, δεν υπάρχουν καταλύματα.

Ασχολείστε με τη γη ως συνταξιούχος, τι συναίσθημα παρέχει μια τέτοια επαφή με το «χώμα»;

Γεννήθηκα σε αγροτική οικογένεια. Τότε οι μάνες γεννούσαν τα παιδιά τους μέσα στα χωράφια. Έτσι κι εγώ. Μέσα στη γη γεννήθηκα και σ' αυτήν τη γη θα καταλήξω. Είναι μια διαδρομή, η οποία ξεκίνησε από κει, με ότι ακολούθησε στη συνέχεια, γιατί το όραμα κάθε νέου που δε μπορούσε να ζήσει στο χωριό, επειδή δεν υπήρχαν οι σω-

στές προϋποθέσεις, ήταν να φύγει για να σπουδάσει, αυτό έκανα κι εγώ γιατί δε μπορούσα να κάνω κάτι άλλο, ή γιατί δεν έκανα αυτό που θα ήθελα να κάνω. Ασχολήθηκα με την πολιτική γιατί νόμιζα πως θα μπορούσα να λύσω το πρόβλημα της Ελλάδος, παρά το ότι μου έλεγε ο πατέρας μου «Νέπε μη τερείς, από κράτος κι ίνεται» και έφυγα με κάποια απογοήτευση από την πολιτική. Ότι δε διάβασα στη ζωή μου γιατί δεν είχα είτε τα βιβλία είτε τον χρόνο, τώρα είναι ευκαιρία να αναπληρώσω. Κι έτσι ασχολούμαι με δυο πράγματα, με το διάβασμα και με το κτήμα μου, 20 χλμ έξω από τη Θεσσαλονίκη, όπου ασχολούμαι με την παραγωγή κηπευτικών, με καρποφόρα δέντρα, ελιές, λάδι, και βλέπω την ομορφιά της Θεσσαλονίκης από ψηλά ενώ σκέπτομαι πως μέσα στην πόλη είναι τα δύσκολα.

Ένα σπουδαίο έργο υποδομής για τις ανατολικές χώρες της Ε.Ε. VIA CARPATIA : Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τον περασμένο Δεκέμβριο, πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στη Θεσσαλονίκη μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα διεθνής εκδήλωση, με θέμα την Via Carpatia, τον δρόμο που φιλοδοξεί να ενώσει τον βορρά με τον νότο της ανατολικής Ευρώπης.

Του Περικλή Τράιου

Πρόκειται για ένα σπουδαίο έργο υποδομής, καθώς μιλάμε για την οδική σύνδεση της Κλαϊπέντα (το μεγαλύτερο λιμάνι της Λιθουανίας στη Βαλτική) με τη Θεσσαλονίκη. Ένας υπερσύγχρονος αυτοκινητόδρομος υψηλών προδιαγραφών μήκους 2.410 χιλιομέτρων, ο οποίος θα διασχίζει και θα ενώνει επτά χώρες της ανατολικής Ευρώπης.

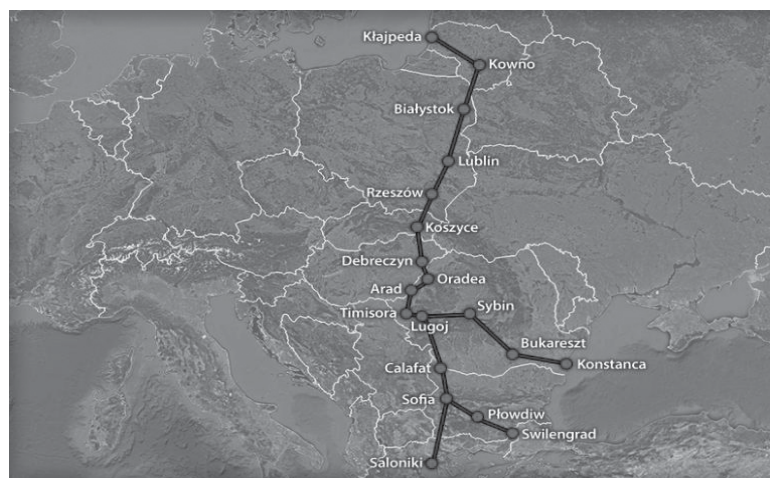
Η ιδέα για αυτή την κάθετη οδική (και όχι μόνο) σύνδεσή της Βαλτικής με την Μεσόγειο θάλασσα, είχε ξεκινήσει το 2006, με την αρχική διακρατική συμφωνία και την υπογραφή της Διακήρυξης του Lancut (Οκτώβριος 2006) μεταξύ της Λιθουανίας, της Πολωνίας, της Σλοβακίας και της Ουγγαρίας για να ολοκληρωθεί το 2010, όταν στην συμφωνία προσχώρησαν οι χώρες της Ρουμανίας, της Βουλγαρίας και της Ελλάδας.

Ο στόχος της εκδήλωσης «Via Carpatia : καθ' οδόν στο μέλλον» που είχε γίνει την Πέμπτη 12 Δεκεμβρίου 2019, στο Α.Π.Θ. ήταν πρωτίστως να ενημερωθεί η κοινωνία, για αυτό το σπουδαίο έργο υποδο-

μής και κατά συνέπεια, για τα πολυδιάστατα οφέλη που θα προκύψουν για την Θεσσαλονίκη και την ευρύτερη περιοχή, στην οποία θα καταλήγει αυτός ο μεγάλος διεθνής ευρωπαϊκός οδικός διάδρομος.

Παράλληλα, το ζητούμενο της εκδήλωσης ήταν να ανακινηθεί και να αναθερμανθεί το ενδιαφέρον της χώρας, σε επίπεδο πολιτικής ηγεσίας, αλλά και των εμπλεκόμενων φορέων, των παραγωγικών τάξεων και φυσικά της κοινωνίας, προκειμένου να μπορέσει να γίνει μια συνολική επαναστρατηγική επί του θέματος και μέσα από συντονισμένες δράσεις και ενέργειες, να προκύψει ένας καλά οργανωμένος και συντονισμένος σχεδιασμός, ούτως ώστε να ασκηθεί πίεση προς την Ε.Ε. με στόχο την έναρξη αυτού του σπουδαίου έργου στο Διευρωπαϊκό Δίκτυο Μεταφορών (Trans-European Transport Network, TEN-T).

Αυτό ακριβώς είναι που πρέπει να καταλάβουν στις Βρυξέλλες για το συγκεκριμένο μεγάλο έργο, το οποίο έχει προχωρήσει σε σημαντικό βαθμό, αλλά για την ολοκλήρωσή του

απαιτείται η στήριξη (οικονομική και όχι μόνο), της Ε.Ε. Θα πρέπει να καταλάβουν την σημαντικότητα του έργου και το πως η Via Carpatia, μπορεί να δημιουργήσει σοβαρές προϋποθέσεις ανάπτυξης των χωρών της κεντροανατολικής Ευρώπης και να συντελέσει στην ευρωπαϊκή διεύρυνση και ολοκλήρωση.

Γιατί αυτά τα 2.410 χιλιόμετρα της Via Carpatia, δεν θα ενώσουν μόνο και θα φέρουν κοντά την Βαλτική με την Μεσόγειο θάλασσα, αλλά θα ενοποιήσουν μια ευρωπαϊκή ενδοχώρα και μια αγορά, σχεδόν εκατό εκατομμυρίων ευρωπαίων πολιτών.

Με το λιμάνι της Θεσσαλονίκης μέσω της Via Carpatia να αποτελεί τον Πυλώνα των

εμπορικών δρόμων της Κίνας και γενικά της αγοράς των χωρών της Ασίας, καθώς θα επιτυγχάνεται η γρήγορη και η απρόσκοπτη διακίνηση των αγαθών, από και προς την κεντροανατολική ευρωπαϊκή ενδοχώρα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλει και πρέπει να στηρίξει αυτό το σπουδαίο έργο και να ολοκληρωθεί η κατασκευή της Via Carpatia, γιατί είναι ξεκάθαρο ότι εκτός από την οικονομία και το εμπόριο, θα προσδώσει επιμέρους δυνατότητες ανάπτυξης, καθώς θα ανοίξει πολλαπλούς ορίζοντες συνεργασίας μεταξύ των χωρών, σε θέματα πολιτισμού, εκπαίδευσης, τουρισμού, αθλητισμού κλπ.

Τα «μπάνια του λαού» δεν είναι προνόμιο

Τα «μπάνια του λαού» όταν εμφανίστηκαν ως πολιτικό σύνθημα στο πολιτικό προσκήνιο κατά τη δεκαετία του 1980, αντιμετώπιστηκαν από τις συντηρητικές και, κυρίως, τις αντιδραστικές δυνάμεις του τόπου με αμηχανία, ειρωνεία και διάθεση χλευασμού.

Του Όμηρου Ταχμαζίδη

Για πρώτη φορά στην ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους διατυπωνόταν και γινόταν αποδεκτό ως δικαίωμα η θερινή παραθέριση των πολιτών αυτής της χώρας. Όλων των πολιτών χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς. Ο περίφημος κοινωνικός τουρισμός υπογράμμιζε αυτή την διεύρυνση του αιτήματος των λαϊκών στρωμάτων για πρόσβαση στην αναψυχή.

Σήμερα, μετά από ένα μεσοδιάστημα νεοφιλελεύθερης αντιλαϊκής λαίλαπας, μπορούμε να αξιολογήσουμε το μέγεθος εκείνης της πολιτικής σε συνάρτηση, όχι μόνο με την κοινωνική πολιτική σοσιαλιστικού τύπου, αλλά και ως μια διεύρυνση των δικαιωμάτων του πολίτη της ελληνικής δημοκρατίας. Σήμερα η σύγχρονη επιστήμη αναφέρεται σε δικαίωμα των διακοπών, όπως αυτό προέκυψε από το φαινόμενο του μαζι-

κού τουρισμού.

«Το παράδειγμα του μαζικού τουρισμού έχει για αυτό το λόγο χαρακτήρα προτύπου για τη συνάφεια ταξικής εξουσίας και δημοκρατίας, διότι σε αυτό καθρεπτίζεται μια θεμελιώδης εκδήλωση του δικαιодоσίας των πολλών: το δικαίωμα για διακοπές», σημειώνει ο σύγχρονος γερμανός κοινωνιολόγος Στέφαν Λέσενιχ, στο ενδιαφέρον έργο του «Όρια της δημοκρατίας. Η συμμετοχή ως πρόβλημα διανομής» (2019). Και αυτό το δικαίωμα για «πληρωμένη άδεια» των εργαζομένων είναι μια κοινωνικο-πολιτική καινοτομία, τη σημασία της οποίας δεν δυνάμεθα ακόμη και σήμερα να υπολογίσουμε σε όλη της τη διάσταση. Δεν είναι τυχαίο ότι ο γάλλος κοινωνιολόγος Robert Castel, («Οι μεταμορφώσεις του κοινωνικού ζητήματος. Ένα χρονικό της μισθω-

τής εργασίας») θεωρεί την «πληρωμένη άδεια» ένα είδος «πολιτιστικής επανάστασης».

Αυτή η «πολιτιστική επανάσταση» συνιστάται στο γεγονός, ότι για πρώτη φορά στην ιστορία του σύγχρονου καπιταλισμού, οι εργαζόμενοι, έστω και για μερικές μόνο ημέρες του χρόνου, στέκονται στην ίδια βαθμίδα με τους «έχοντες και κατέχοντες», με τις κυρίαρχες τάξεις. Οι εργαζόμενοι αυτές τις ημέρες αναγνωρίζονται ως «πολίτες», ο τρόπος ζωής τους πλησιάζει σε εκείνων των μεγαλοαστικών κοινωνικών περιγύρων. Και ακριβώς αυτή η μετατροπή του εργαζόμενου σε πολίτη μέσω του δικαιώματος στην «πληρωμένη άδεια» ήταν που δημιουργούσε βίαιες α-

ντιδράσεις, ειρωνείες, χλεύη, όχι μόνο των εργοδοτών, αλλά και του συνόλου του αστικού μπλοκ εξουσίας. Σήμερα, μετά από το μεσοδιάστημα της νεοφιλελεύθερης κυριαρχίας, το δικαίωμα στον ελεύθερο χρόνο και την «πληρωμένη άδεια», απομακρύνεται για όλο και περισσότερους εργαζόμενους και μαζί με αυτό η ιδιότητα του πολίτη. Ο νεοφιλελευθερισμός στηρίζεται σε αποκλεισμούς, όλο και περισσότερων τμημάτων του πληθυσμού των σύγχρονων κοινωνιών. Και τα περίφημα «μπάνια του λαού» από δικαίωμα των πολιτών της χώρας και των λαϊκών τμημάτων του πληθυσμού, μετατρέπονται σταδιακά σε προνόμιο των «κατεχόντων».

Βλ. το άρθρο σε όλη του την έκταση στην ιστοσελίδα της Σοσιαλιστικής Προοπτικής www.sopro.gr

συνέχεια από τη σ.5

φτηκε από Αντενάουερ και λοιπούς, με προοπτική να φτάσουμε σε μία Ευρώπη των Λαών και όχι σε μια Ευρώπη που δε μπορούσε να το φανταστεί και ο πλέον απαισιόδοξος, αυτήν τη στιγμή. Η Ελλάδα έχει σοβαρό πρόβλημα με την Τουρκία. Μας προκαλεί η Τουρκία, έχουμε τόσες εκκρεμότητες μεταξύ μας και μας δημιουργεί προβλήματα και στην οικονομία και σε πολλά άλλα ζητήματα. Αυτό το πράγμα έπρεπε να αποτελέσει αιτία κλεισίματος της πόρτας στην Τουρκία από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Όχι μονάχα δεν το έκαναν αλλά η Γερμανία, απ' ό,τι είμαι πολύ καλά πληροφορημένος, αυτήν την στιγμή αριθμεί μερικές χιλιάδες επιχειρήσεις στην Τουρκία. Αυτό εμένα μου κόβει κάθε ελπίδα να περιμένω κάτι από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και να πω κάτι άλλο, λειτουργούν ως "δεξιοί". Εί-

ναι και αδέξιοι, αλλά από και πέρα, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο να ελπίζει κανείς. Τι κάνουν αυτήν τη στιγμή. Ενώ με κυβέρνηση Σύριζα και Γιώργου Παπανδρέου, μας είχαν βάλει τα δυο πόδια σε ένα παπούτσι, αυτή τη στιγμή μοιράζει ο Κυριάκος Μητσοτάκης χρήματα και δεν αντιδρά κανείς από την Ευρωπαϊκή Ένωση κι από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αυτό σημαίνει ότι τους νοιάζει να είναι εδώ ένας δικός τους άνθρωπος, τοποτηρητής, να τους κάνει τα θελήματα, να μη θίγει τα κακώς κείμενα και από και πέρα δεν τους νοιάζει τίποτα άλλο. Δε θα έλεγα μεμονωμένα για έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά θα έλεγα να γίνει μια κίνηση και προς άλλους λαούς ιδίως μεσογειακούς που παράγουμε τα ίδια προϊόντα να υπάρχει συντονισμός τέτοιος, όπως π.χ. το λάδι και να μπορούμε να διαπραγματευτούμε.

Η γειτονική Τουρκία καθημερινά εξελίσσεται σε αστάθμητο και απρόβλεπτο παράγοντα στην περιοχή, προς ποια κατεύθυνση θεωρείτε ότι πρέπει να κινηθεί η χώρα σε βάθος χρόνου για να διασφαλιστεί η ειρήνη και τα συμφέροντα των λαών της περιοχής;

Είναι από τα ζητήματα που έχουν ανακύψει εδώ και πολλά χρόνια με την Τουρκία που από τη μια η συμπεριφορά της άλλης πλευράς θίγει το εθνικό φιλότιμο του Έλληνα, από την άλλη είναι πάρα πολύ επικίνδυνο να το αντιμετωπίσει κανείς, διότι δεν έχουμε καμιά βεβαιότητα ότι αν προκύψει κάτι από ενέργεια της Τουρκίας εναντίον μας, ότι οι Ευρωπαίοι και το ΝΑΤΟ, αυτό το θλιβερό συνονθύλευμα, θα "λειτουργήσει". Έχουμε το προηγούμενο του Κυπριακού. Αυτό δε μας αφήνει περιθώριο να αμφισβητούμε τι θα γίνει σε μια παρόμοια περίπτωση. Εδώ είναι αδιέξοδο ή

είναι πολύ δύσκολο να ρισκάρει κανείς, να τοποθετηθεί και να πει θα γίνει αυτό ή εκείνο. Βέβαια αν φτάσουμε τα πράγματα εκεί που πλέον είναι ζήτημα ζωής και θανάτου, όπως λέμε, εκεί θα πρέπει να κάνουμε ότι κάναμε και σε παρόμοιες περιπτώσεις.

Ποια νομίζετε ότι είναι η σημαντικότερη πολιτική παρακαταθήκη του Ανδρέα Παπανδρέου για τη συγκυρία που διανύουμε;

Ότι η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες. Τι άλλο. Αυτή δεν είναι μια φράση στεγνή, χωρίς προεκτάσεις, χωρίς βαθύτερες έννοιες. Αν καθίσει κανείς και το αναλύσει αυτό "πάει παντού". Είναι το επιστέγασμα πολλών άλλων πραγμάτων, γιατί αν δεν το συνειδητοποιήσει αυτό κάθε Έλληνας όχι να το υιοθετήσει αλλά να το βιώνει κάθε στιγμή, τότε αυτός ο Ελληνισμός δεν έχει μοίρα, δεν έχει μέλλον. Αυτό είναι το Α και το Ω.

Προστατεύουμε το πολιτιστικό μας κεφαλαίο

Της Ναυσικάς Σωτηρίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. - Κανείς δε φανταζόταν στα τέλη της δεκαετίας του '80, όταν περνούσε μπροστά από την Πύλη της ΔΕΘ κι έβλεπε στη μέση της Εγνατίας οδού την πινακίδα που μας πληροφορούσε ότι η οπή στο οδόστρωμα σηματοδοτούσε την έναρξη του μετρό Θεσσαλονίκης, πως τριάντα χρόνια αργότερα η λήξη και παράδοση του παραπάνω έργου ακόμα θα εκκρεμούσε.

Το ταλαιπωρημένο επιβατικό κοινό της συμπτωτεύουσας άλλοτε με ελπίδες για την έκβαση του έργου κι άλλοτε σκεπτικό ή απογοητευμένο από τις εξελίξεις συνέχιζε να ταλαιπωρείται και να περιμένει.

Δημοπρατήσεις, επαναδημοπρατήσεις, πολιτικές σκοπιμότητες, λάθη, παλινωδίες και πολύ παρασκήνιο αποτελούν ένα παράλογο σκηνικό για ένα έργο απαραίτητο και χρήσιμο για το κυκλοφοριακό της πόλης, με

Μοναδικός θησαυρός στην καρδιά της πόλης

άμεσο οικονομικό και κοινωνικό αντίκτυπο.

Εκείνο όμως που δημιουργεί προβληματισμούς και άγχος στους ιθύνοντες αλλά ιδιαίτερα στους Θεσσαλονικείς είναι τα αρχαία ευρήματα που ήρθαν στο φως κατά την διάνοιξη των γραμμών και η τύχη τους.

Ειδικότερα για το σταθμό της οδού Βενιζέλου οι αρχαιότητες που έχουν βρεθεί αποτελούν έναν μοναδικό θησαυρό της βυζαντινής τέχνης και πολεοδομίας, αφού αφορά τη βασική οδική αρτηρία της πόλης κατά την ρωμαϊκή και βυζαντινή περίοδο.

Με απόφαση της Υπουργού Πολιτισμού εγκρίθηκε η γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου για απόσπαση των αρχαιοτήτων και η επανατοποθέτησή τους στην πρώτη τους θέση, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα ολοκλήρωσης του σταθμού.

Υπάρχει όμως και η άποψη πως ο τεμαχισμός και η μεταφορά των αρχαίων ευρημάτων μπορεί να χαρακτηριστεί ως μια ασεβής ενέργεια προς τη διατήρηση της αυθεντικότητάς τους, αφού η ίδια απόφαση αναφέρει πως η επανατοποθέτηση στη πρώτη τους θέση θα αφορά ποσοστό 92%. Παλαιότερη απόφαση του Αρχαιολογικού Συμβουλίου (υπό άλλη σύνθεση) η οποία βασίστηκε σε εξειδικευμένη σε κατασκευή υποσκαφών μελέτη, καθιστά δυνατή τη δημιουργία και λειτουργία του μετρό χωρίς πα-

ράλληλα να είναι απαραίτητη η απομάκρυνση των μνημείων. Έγκυροι διεθνείς φορείς έχουν ταχθεί υπέρ αυτής της αντίληψης, ενώ η διαχείριση της παραπάνω κατάστασης θα βοηθούσε στην διεθνή εικόνα της χώρας μας. Η αποθήκευση και διατήρηση των αρχαιοτήτων κατά τη διάρκεια των εργασιών, παρόλο που βάση της παραπάνω απόφασης θα τα αναλάβει η ίδια η Αττικό μετρό, είναι μια παράμετρος που γέρνει την πλάστιγγα υπέρ της "μη" απομάκρυνσης τους από τον φυσικό τους χώρο.

Σίγουρα η μετακίνηση και η εξυπηρέτηση του κοινού είναι πρώτιστο αγαθό και επιβάλλεται σε μια πόλη όπως η Θεσσαλονίκη, όμως αυτό δε θα πρέπει να αλλοιώσει την ιστορική και πολιτιστική της υπόσταση. Η πολιτεία θα πρέπει να μεριμνήσει για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της, καθιστώντας την μια σύγχρονη ευρωπαϊκή πόλη, με βάση πάντα την ιστορική της μοναδικότητα και την ιστορική της συνέχεια. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν σεβαστεί την πολιτιστική της κληρονομιά, με απώτερο σκοπό τη διασφάλιση της αυθεντικότητας των μνημείων με οποιοδήποτε οικονομικό και πολιτικό κόστος.

Η Θεσσαλονίκη δεν ονομάστηκε τυχαία Συμβασιλεύουσα κι έτσι ακριβώς θα πρέπει να αντιμετωπίζεται.